

nydt godt eller vil komme til at nyde godt af Statens Begunstigelser, bør undlade at gennemføre en Foranstaltning som denne, der ellers maa erkendes at være berettiget, henset til de Konjunkturer, der har været i de sidste Aar. Men det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds gav jo da ogsaa sin Tilslutning til den paagældende Paragraf. Derimod havde det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds megen Betænkelighed eller rettere var en bestemt Modstander af, at man vil forhøje Maksimumsudlaansgrænsen fra 50 til 55 pCt. Jeg vil derom sige, at denne Bestemmelse er fremkommet som et Kompromis mellem dem, der havde et meget stærkt Ønske om at gaa til $4\frac{1}{2}$ pCts Obligationer ogsaa for Husmandskreditforeningerne, og dem, der var imod det, og til dem hørte jo jeg. Jeg tror, det maa indrømmes, at hvad enten man ser det fra Samfundets, Statens, Side eller fra Laantageres Side, vil Konsekvenserne af at yde et noget større Laan i 4 pCts Obligationer være ikke saa uheldige som Konsekvenserne af at yde et noget mindre Laan i $4\frac{1}{2}$ pCts Obligationer. Jeg vil imidlertid haabe, at man, selv om den Paragraf, hvori den paagældende Bestemmelse staar, ikke skulde kunne gennemføres i dette høje Ting, alligevel vil kunne faa Lovforslaget ført igennem.

Det ærede Medlem henlede Opmærksomheden paa, at der tidligere havde været Spørgsmaal fremme om at faa en lignende Forening for Købstadejendomme. Jeg skal gerne indrømme, at jeg ikke har beskæftiget mig med det Spørgsmaal, og efter hvad jeg har kunnet faa at vide, foreligger der heller ikke i Indenrigsministeriet noget Forarbejde paa det paagældende Omraade. Jeg skal være villig til at tage dette Spørgsmaal ind under Overvejselsen sammen med Overvejselser, som jeg i Folketinget sagde, at jeg i nogen Tid har haft Lejlighed til at gøre vedrørende Spørgsmaalet om en anden Ordning med Hensyn til Vurderingerne ikke alene for Laantagerne i Husmandskreditforeningerne, men for Laantagerne i Kreditforeninger i Almindelighed.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) sagde, at det vilde vist være meget vanskeligt at faa tilvejebragt virkelig rigtige Vurderinger. Det skal jeg gerne indrømme. Men det uheldige ved de nuværende Forhold synes mig at være det, at vi har, hvad jeg har Lov til at kalde en officiel Vurdering, nemlig Vurderingen til Ejendomsskyld, som navnlig efter den anden og forhaabentlig i endnu højere

Grad, naar vi har haft den tredie Vurdering, maa siges at være en nogenlunde ensartet Vurdering i de forskellige Egne af Landet, og at man ved Siden af denne officielle Vurdering har de forskellige Kreditforeningers Vurdering ved Optagelse af Laan, hvorved man altsaa maaske endogsaa i samme Halvaar kan faa to Vurderinger af samme Ejendom, hvis Beløb ikke falder sammen. Det er efter min Mening overordentlig uheldigt, saa jeg havde nu tænkt mig, at man kunde fastsætte Maksimumslaaneprocenten til en Kvotadel af Statsejendomsskyldvurderingens Beløb. Men jeg tør ikke sige noget bestemt om, paa hvilken Maade det kan ordnes. Jeg erkender, det er et Forhold, der er af saa stor Interesse baade for Samfundet og for Laantagerne og for de enkelte Kreditforeninger ogsaa af Hensyn til Konkurrencen mellem disse, som undertiden kan give sig mindre heldige Udslag, at jeg vil følge det med Opmærksomhed og forhaabentlig senere kunne komme tilbage til eventuelt at stille Forslag i saa Henseende.

Til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds, som henstillede, at man ogsaa for Købstadejendommens Vedkommende tog Spørgsmaalet op, vil jeg sige, at mine Overvejselser med Hensyn til Vurderingssummerne, derunder ogsaa Spørgsmaalet om paa samme Maade som her at begunstige en eventuel Kreditforening for Købstadejendomme med Hensyn til Garantien for Renten, af de udlaante Summer, skal blive taget op paa een Gang.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) sagde, at det var ret vanskeligt for nogen overhovedet at finde Rede i et Lovforslag som det foreliggende, der angaar Ændringer af Ændringer af Ændringer af Kreditforeningsloven — det var maaske ikke det ærede Medlems Ord, men jeg tror, det var hans Mening. Det indrømmer jeg. Som Følge deraf har jeg ogsaa imødekommet det i Folketinget fremsatte Ønske om at tilvejebringe fornøden Bemyndigelse til at optrykke Kreditforeningsloven af 1880, saadan som den vil blive med de Ændringer, som allerede er eller maatte blive vedtaget ved dette Lovforslag. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at hvis jeg var gaaet den anden Vej og havde forelagt Forslag til en Kreditforeningslov med de tidligere vedtagne og de af mig foreslaaede Ændringer, vilde det egentlig være blevet lige saa vanskeligt at udfinde, hvad der var den oprindelige Lovs Bestemmelser, hvad